

LUTY

TYDZIEŃ 4.: DOBRE SERCA MAMY, CHĘTNIE POMAGAMY

Projekt sytuacji edukacyjnych (oprac. mgr Paulina Domańska, Edukator Froebel.pl)

PONIEDZIAŁEK: CO TO ZNACZY POMAGAĆ?

Przebieg spotkania w Porannym kole:

1. Nauczyciel przedstawia wiersz J. Tuwima pt. „Rzepka”. Omówienie i ustalenie definicji pojęcia „pomoc”. Co to znaczy pomagać? Ustalenie listy osób, którym możemy pomagać.

*Zasadził dziadek rzepkę w ogrodzie,
Chodził tę rzepkę oglądać co dzień.
Wyrosła rzepka jędrna i krzepka,
Schrupać by rzepkę z kawałkiem chlebka!
Więc ciągnie rzepkę dziadek niebożę,
Ciągnie i ciągnie, wyciągnąć nie może!*

*Zawołał dziadek na pomoc babcię:
„Ja złapię rzepkę, ty za mnie złap się!”
I biedny dziadek z babcią niebogą
Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę!*

*Przyleciał wnuczek, babci się złapał,
Poci się, stęka, aż się zasapał!
Wnuczek za babcię,
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę!
Pocą się, sapią, stękają srogo,
Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!*

*Zawołał wnuczek szczeniaczka Mruczka,
Przyleciał Mruczek i ciągnie wnuczka!
Mruczek za wnuczka,
Wnuczek za babcię,
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę!
Pocą się, sapią, stękają srogo,
Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!*

*Na kurkę czyhał kotek w ukryciu,
Zaszczeptał Mruczek: „Pomóż nam, Kiciu!”*

*Kicia za Mruczka,
Mruczek za wnuczką,
Wnuczek za babcię,
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę!
Pocą się, sapią, stękają srogo,
Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!*

*Więc woła Kicia kurkę z podwórka,
Wnet przyleciała usługna kurka.*

*Kurka za Kicię,
Kicia za Mruczka,
Mruczek za wnuczką,
Wnuczek za babcię,
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę!
Pocą się, sapią, stękają srogo,
Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!*

*Szła sobie gąska ścieżynką wąską,
Krzyknęła kurka: „Chodź no tu gąsko!”*

*Gąska za kurkę,
Kurka za Kicię,
Kicia za Mruczka,
Mruczek za wnuczką,
Wnuczek za babcię,
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę!
Pocą się, sapią, stękają srogo,
Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!*

*Leciał wysoko bocian-długonos,
„Fruńże tu, boćku, do nas na pomoc!”*

*Bociek za gąskę,
Gąska za kurkę,
Kurka za Kicię,
Kicia za Mruczka,
Mruczek za wnuczką,
Wnuczek za babcię,*

Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę!
Pocą się, sapią, stękają srogo,
Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!

Skakała drogą zielona żabka,
Złapała boćka – rzadka to gradka!
Żabka za boćka,
Bociek za gąskę,
Gąska za kurkę,
Kurka za Kicię,
Kicia za Mruczka,
Mruczek za wnuczka,
Wnuczek za babcię,
Babcia za dziadka,
Dziadek za rzepkę,
A na przyczepkę
Kawka za żabkę
Bo na tę rzepkę
Też miała chrapkę.

Tak się zawzięli,
Tak się nadęli,
Ze nagle rzepkę
Trrrach!! – wyciągnęli!
Aż wstyd powiedzieć,
Co było dalej!
Wszyscy na siebie
Poupadali:
Rzepka na dziadka,
Dziadek na babcię,
Babcia na wnuczka,
Wnuczek na Mruczka,
Mruczek na Kicię,
Kicia na kurkę,
Kurka na gąskę,
Gąska na boćka,
Bociek na żabkę,
Żabka na kawkę
I na ostatku
Kawka na trawkę.

2. Przy pomocy *daru* 8 dzieci układają tyle patyczków, ile słyszą zdań, następnie wyrazów w zdaniu oraz sylab w wyrazie. Nauczyciel czyta na głos wybrane przez siebie opowiadanie.

3. Zabawa ruchowa „Nosimy ciężary” – im więcej osób niesie, tym lżejszy jest ciężar.

Nauczyciel rozpoczyna opowieść ruchową o tym, jak ma przed sobą wielki głaz, ale nie jest w stanie go podnieść. Wskazuje jedną osobę, żeby mu pomogła. Następnie prosi kolejne osoby – z czasem kamień robi się coraz lżejszy i w końcu wszyscy razem podnoszą ciężki kamień do góry.

4. Praca w zespołach zabawowo-zadaniowych (według planu).

5. Podsumowanie zajęć, dzielenie się wrażeniami z pracy w zespołach zabawowo-zadaniowych.

UWAGA:

Tego dnia konieczne jest ogłoszenie akcji „Zbieramy karmy dla psów ze schroniska” lub „Pluszaki dla domu dziecka” lub też innej akcji – w zależności od potrzeb lokalnej społeczności.

WTOREK: ILE RAZY POMÓGŁ?

Przebieg spotkania w Porannym kole:

1. Rozwiązywanie zadań z treścią dotyczących niesienia pomocy.

Można wspomóc liczenie, wykorzystując wybrany dar:

– *Policz, ile razy Grześ pomógł komuś w trakcie spaceru po parku? Połóż tyle klocków, ile razy Grześ komuś pomógł.*

Był piękny słoneczny dzień, kiedy Grześ postanowił wybrać się na spacer. Gdy szedł obok fontanny zauważył, że mała dziewczynka ucząca się jeździć na wrotkach – właśnie się przewróciła. Podeszedł i pomógł dziewczynce wstać na nogi. Na szczęście nic się nie stało. Gdy poszedł dalej, podniósł starszemu panu gazetę, która mu upadła. Gdy tak szedł dalej, pomógł pani, która szukała drogi do opery. A że opera znajdowała się bardzo blisko – Grześ bez problemu wskazał kierunek. I tak, pogwizdując wesoło, Grześ dotarł do domu.

– *W taki sam sposób policz, ile razy mama musiała wołać Krzysia, aby ten pomógł w porządkach domowych.*

Krzyś, po powrocie z przedszkola, postanowił włączyć swoje ulubione bajki. Nagle dobiegł go głos mamy: „Krzysiu, czy mógłbyś wynieść śmieci?”. Krzyś postanowił, że zrobi to za jakieś 10 minut. Po jakimś czasie mama znów woła: „Krzysiu, chodź pomożesz mi schować talerze do szafy!”. Ale właśnie zaczynała się ulubiona bajka Krzysia, więc nie zareagował. Mama, zasmucona, wykonała wszystkie prace domowe sama.

– *W ilu pracach domowych Amelka pomogła mamie?*

„O, mamusiu, co robisz?” – powiedziała Amelka, wchodząc do pokoju. Mama odpowiedziała, że odkurza dywan. Na co Amelka zaproponowała, że chętnie odkurzy mniejszy korytarzyk. Następnie pomogła mamie ścierać kurze z niższych półek, a także poskładać pranie. Na koniec postanowiła posprzątać zabawki w swoim pokoju. Potem mama poczęstowała siebie i Amelkę pysznym budyniem, mówiąc: „Kawał dobrej roboty!”.

2. Zabawa ruchowa „Lepimy bałwana” – opowieść ruchowa, w czasie której dzieci naśladują wszystkie ruchy potrzebne do ulepienia bałwana.

3. Zabawa matematyczna „Ucho słyszy nogi skaczą”.

Dzieci maszerują po sali do rytmu wybijanego na tamburynie przez nauczyciela. Na hasło: *Stop* – wszyscy zatrzymują się i uważnie słuchają. Nauczyciel wyraźnie uderza głośno kilka razy w tamburyn. Po wysłuchaniu dzieci skaczą na dwóch nogach tyle razy, ile uderzeń usłyszały. I tak kilka razy, z różnym stopniem trudności zadania.

4. Praca w zespołach zabawowo-zadaniowych (według planu).

5. Podsumowanie zajęć, dzielenie się wrażeniami z pracy w zespołach zabawowo-zadaniowych.

ŚRODA: JESTEM POMOCNIKIEM

Przebieg spotkania w Porannym kole:

1. Kalambury – *Zgadnij, jaką czynność spośród prac domowych wykonuję?*

Najpierw nauczyciel, a następnie chętne dziecko, pokazuje czynność związaną z porządkami domowymi. Nie używa słów. Pozostałe dzieci próbują odgadnąć tę czynność.

2. Malowanie farbami lub rysowanie kredkami czynności porządkowych w domu – praca plastyczna pt. „Czego nie robię, a mógłbym robić w domu”.

3. Wywieszenie prac plastycznych.

4. Praca w zespołach zabawowo-zadaniowych (według planu).

5. Podsumowanie zajęć, dzielenie się wrażeniami z pracy w zespołach zabawowo-zadaniowych.

CZWARTEK: TANIEC POMAGANIEC

Przebieg spotkania w Porannym kole:

1. Przypomnienie w krótkiej rozmowie, jak ważne jest niesienie pomocy innym. Luźne wypowiedzi dzieci.

2. „Taniec pomaganiec” – taniec w parach z zawiązanymi oczami.

Jedno z dzieci ma zawiązane oczy, drugie ma zadanie pilnować zdrowia i bezpieczeństwa osoby, która nic nie widzi. Po jednym utworze następuje zmiana. Po skończonej zabawie dzieci wypowiadają się, co było trudniejsze – niesienie pomocy czy taniec z zawiązanymi oczami?

3. Nauka piosenki z repertuaru Arki Noego pt. „Chciałem dobrze”. Osluchanie się z piosenką. Krótka dyskusja na temat tekstu – nie zawsze pomoc innym nam wychodzi, ale nie można się zniechęcać, najważniejszy jest fakt chęci niesienia pomocy. Próba wykonania akompaniamentu do utworu. Dzieci zostają podzielone na zespoły: tamburyna, grzechotki, dzwonki, trójkąty (lub inne – w zależności od wyposażenia przedszkola i od umiejętności dzieci).

*Nie wiem, jak to się stało –
mleka pilnowałem, ono wykipiało.
Nie wiem jak się to dzieje –
im bardziej uważam, tym więcej rozleję.*

*Ref. Zrobić dobrze chciałem, robię źle. (hej, hej, hej!)
O, ja biedny człowiek, ratuj mnie. (hej, hej, hej!)
Zrobić dobrze chciałem, robię źle. (hej, hej, hej!)
A Ty ciągle jeszcze kochasz mnie.*

*Nie wiem, jak to się stało –
Robię tak dużo, widać tak mało.
Nie wiem jak to się dzieje –
Znów się nie udało, a ja mam nadzieję!*

Ref. Zrobić...

*Nie wiem, jak to się stało –
mleka pilnowałem, ono wykipiało.*

4. Praca w zespołach zabawowo-zadaniowych (według planu).

5. Podsumowanie zajęć, dzielenie się wrażeniami z pracy w zespołach zabawowo-zadaniowych.

PIĄTEK: NIESIENIE POMOCY

1. Wycieczka do schroniska dla psów lub do innego miejsca (np. domu dziecka) – w celu przekazania zgromadzonych *darów*.
2. Zakończenie akcji „Cichy przyjaciel” – wręczenie prezentów (opis w tabeli dotyczącej zajęć w grupie twórczej). Czerpanie radości z możliwości wręczenia komuś prezentu. Nauczyciel powinien również pochwalić dzieci, za to, że udało im się zatrzymać tajemnicę tylko dla siebie.
3. Podsumowanie tematów z całego tygodnia. Pogadanka na temat pracy zespołów zabawowo-zadaniowych.